การรับรู้คุณภาพการให้บริการและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อ การสื่อสารแบบปากต่อปากของโรงพยาบาลเอกชน

PERCEIVED SERVICE QUALITY AND FACTORS AFFECTING WORD OF MOUTH COMMUNICATION OF PRIVATE HOSPITALS

รุ่งโรจน์ สงสระบุญ¹

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย คือ (1) เพื่อศึกษาการรับรู้คุณภาพการให้บริการและการสื่อสารแบบปากต่อปาก ตามทัศนะของผู้รับบริการที่มีต่อโรงพยาบาลเอกชน (2) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการสื่อสารแบบปากต่อปาก ของผู้รับบริการที่มีต่อโรงพยาบาลเอกชน โดยกลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้รับบริการที่นอนพักรักษาตัวในโรงพยาบาลเอกชน ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จำนวน 400 ตัวอย่าง การศึกษาครั้งนี้ใช้แบบสอบถามแบบมาตราส่วน ประมาณค่า 5 ระดับตามแนวของไลเคิร์ท จำนวน 44 ข้อ เป็นเครื่องมือเก็บข้อมูล สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การหาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยใช้การวิเคราะห์ ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) และการสร้างสมการถดถอยเชิงเส้นแบบพหุ (Multiple Regression Analysis: MRA) ด้วยวิธี Stepwise นำไปประมวลผลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ

ผลการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับการรับรู้คุณภาพการให้บริการทางการแพทย์และการต้อนรับของ โรงพยาบาลเอกชนอยู่ในระดับมากทุกด้าน สำหรับสมการปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการสื่อสารแบบปากต่อปากของ โรงพยาบาลเอกชน คือ

การสื่อสารแบบปากต่อปาก = .308 พนักงานต้อนรับ + .231 การบริการชำระเงิน + .169 การดูแลห้องพัก ผู้ป่วย + .144 การบริการของแพทย์ + .144 การเข้าพักในโรงพยาบาลเอกชน + .108 การบริการด้านอาหาร; $R^2 = 0.658, \, SE = 0.378$

คำสำคัญ: การรับรู้คุณภาพการให้บริการ การสื่อสารแบบปากต่อปาก โรงพยาบาลเอกชน

 $^{^{1}}$ นักศึกษาปริญญาเอก สาขาการตลาด มหาวิทยาลัยสยาม E-mail: rrs101@hotmail.com

ABSTRACT

The purposes of this research were (1) to study the perceived quality of services and word of mouth communication by users in the private hospitals (2) to study factors that influence word of mouth communication of the services available of private hospitals. Samples consisted of patients who were admitted in private hospitals listed in the Stock Exchange of Thailand. Sampling was done of 400 people. The anonymous questionnaires of forty four items of five-point likert scale. The data received were calculated and analyzed by using descriptive statistics (frequency, percentage, mean and standard deviation) and inferential statistics ANOVA and Multiple Regression Analysis (MRA). The researchers used the statistical package of social science (SPSS) for windows. The results of the study showed that samples with the perceived service quality in the field of medical services and hospitality of a private hospitals and acceptance were high level.

The equation for factors was influencing word of mouth communication of private Hospitals. Listed below

Word of Mouth =.308 (Receptionist) + .231 (Payment) + .169 (Housekeeping) + .144 (Physician) + .144 (Admission) + .108 (Food); $R^2 = 0.658$, SE = 0.378.

Keywords: Perceived service, Word of mouth communication, Private hospitals

บทน้ำ

มาตรฐานของการบริการที่ดี ถูกกำหนดโดยคำว่า "คุณภาพ" ซึ่งมุมมองในปัจจุบันนั้นแตกต่างไปจาก ความเข้าใจแต่เดิมในอดีต จากเดิมที่คุณภาพจะถูก กำหนดโดยผู้ให้บริการ แต่ในปัจจุบันการตัดสินระดับ คุณภาพได้ถูกเปลี่ยนมาเป็นความถูกต้องที่ผู้รับบริการ เป็นผู้กำหนดและต้องการ ซึ่งคุณภาพจะเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อ ผู้รับบริการได้สัมผัส ได้ใช้สินค้าหรือบริการนั้น หากผู้รับ บริการรับรู้ถึงสิ่งที่ได้รับเท่ากับหรือสูงกว่าสิ่งที่ผู้รับบริการ คาดหวัง ผู้รับบริการจะเกิดความพึงพอใจ และจะทำให้ เกิดการบอกต่อผู้อื่นในคุณภาพที่รับรู้ แต่ในทางกลับกัน หากผู้รับบริการได้รับสินค้าหรือการบริการที่ต่ำกว่า ความคาดหวัง ผู้รับบริการจะไม่เกิดความพึงพอใจและ ปฏิเสธที่จะใช้สินค้าและบริการนั้น จากมุมมองที่เปลี่ยนไป ของการให้ความหมายของคำว่า "คุณภาพ" ทำให้ผู้บริโภค หรือผู้รับบริการกลายเป็นศูนย์กลางของธุรกิจ ผู้รับบริการ เป็นผู้มีสิทธิ์เลือกที่จะซื้อหรือไม่ซื้อ เป็นเหตุให้หน่วยงาน

องค์กร และบริษัทต่างๆ ไม่ว่าภาครัฐหรือเอกชน ต่าง ตื่นตัวกับการรับรู้คุณภาพของสินค้าหรือบริการของตน ในมุมมองของผู้รับบริการ

ปัจจุบันธุรกิจบริการสุขภาพในประเทศไทยมีแนวโน้ม การแข่งขันทางการตลาดเพิ่มขึ้น ปี พ.ศ. 2558 ประเทศ สมาชิกในอาเซียนจะรวมตัวกันเป็นประชาคมเศรษฐกิจ อาเซียน การก้าวไปสู่การเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน นับเป็นโอกาสในการเติบโตทางเศรษฐกิจ และเปิดโอกาส สำหรับธุรกิจที่ให้บริการด้านสุขภาพ แต่ในขณะเดียวกัน ผลกระทบจากการเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนอาจ เป็นภัยคุกคามต่อธุรกิจที่ให้บริการด้านสุขภาพได้เช่นกัน (ศูนย์ข้อมูลความรู้ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน, 2012) ดังนั้นโรงพยาบาลเอกชนต้องเร่งปรับตัว และเร่งพัฒนา คุณภาพการให้บริการเพื่อรองรับการแข่งขันที่จะเกิดขึ้น ในภูมิภาค และการเตรียมความพร้อมของโรงพยาบาล เอกชนในประเทศไทยที่จะต้องรับมือกับกองทุนจาก ต่างประเทศที่มีอยู่กว่า 10 กองทุน ซึ่งแต่ละกองทุนมีเงิน

ลงทุนไม่ต่ำกว่า 5,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐ โดยเฉพาะการ ก่อกำเนิดของกลุ่ม Integrated Healthcare Holdings Sdn Bhd (IHH) ซึ่งเป็นกองทุนขนาดใหญ่ของรัฐบาล มาเลเซีย ที่มุ่งลงทุนในธุรกิจโรงพยาบาลเอกชน และได้ เข้าจดทะเบียนซื้อขายหุ้นในตลาดหลักทรัพย์ประเทศ มาเลเซีย และตลาดหลักทรัพย์ประเทศสาธารณรัฐสิงคโปร์ ปัจจุบันกลุ่ม Integrated Healthcare Holdings Sdn Bhd (IHH) เป็นกลุ่มโรงพยาบาลที่มีมูลค่าหุ้นตาม ราคาตลาด 250,000 ล้านบาท ซึ่งเป็นมูลค่าการลงทุน ในธุรกิจบริการด้านสุขภาพ รวมเป็นอันดับ 1 ของโลก มีโรงพยาบาลเครือข่ายใน 6 ประเทศ คือ มาเลเซีย สาธารณรัฐสิงคโปร์ เนการาบรูไนดารุสซาลาม สาธารณรัฐ ตุรกี สาธารณรัฐประชาชนจีน และสาธารณรัฐอินเดีย

รวม 88 โรงพยาบาล มีจำนวนเตียงรวมถึง 12,000 เตียง สามารถรองรับผู้รับบริการทางการแพทย์ได้ทั้งอาเซียน (ศูนย์ข้อมูลความรู้ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน, 2012)

ในปี พ.ศ. 2555 ประเทศไทยมีชาวต่างประเทศเข้ามา ใช้บริการในโรงพยาบาลเอกชน จำนวน 3,009,169 คน โดยแบ่งออกเป็นภาคกลาง จำนวน 639,267 คน ภาคเหนือ จำนวน 175,534 คน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 89,784 คน ภาคใต้ จำนวน 208,985 คน และ กรุงเทพมหานคร จำนวน 1,895,599 คน (ตารางที่ 1) บริการที่ได้รับความนิยม ได้แก่ การรักษาฟัน การทำ ศัลยกรรมตกแต่ง การรักษาโรคเฉพาะทาง เช่น โรคมะเร็ง ผ่าตัดสมอง โรคหัวใจ เป็นต้น (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2012)

ตารางที่ 1 จำนวนชาวต่างประเทศที่ใช้บริการโรงพยาบาลเอกชน ปี พ.ศ. 2555

ภาค	จำนวนโรงพยาบาล	ผู้ป่วยใน	ผู้ป่วยนอก	รวม	
	เอกชน	Inpatient	Outpatient	Total	
กรุงเทพมหานคร	98	76,016	1,819,583	1,895,599	
ภาคกลาง	104	28,755	610,512	639,267	
ภาคเหนือ	48	16,900	158,634	175,534	
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	40	5,452	57,332	89,754	
ภาคใต้	31	16,076	192,909	208,985	
ทั่วราชอณาจักร	321	143,200	2,865,970	3,009,169	

ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ (2556)

คุณภาพการให้บริการสุขภาพในโรงพยาบาลเอกชน จำเป็นต้องมีการปรับปรุงและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง เพื่อเพิ่มศักยภาพการแข่งขันให้สูงขึ้นและทำให้ผู้รับบริการ ได้รับการรักษาพยาบาลที่มีคุณภาพและมีการบอกต่อให้ ผู้อื่นมาใช้บริการเพิ่มขึ้น และพฤติกรรมของการดำเนิน ชีวิตที่ใส่ใจสุขภาพ (Healthcare lifestyle) เป็นแรง ผลักดันที่สำคัญที่ทำให้โรงพยาบาลเอกชนต้องพัฒนา คุณภาพการให้บริการตามพฤติกรรมที่เปลี่ยนไปดังกล่าว จากการรับรู้คุณภาพการให้บริการของโรงพยาบาลเอกชน จะเป็นปัจจัยมีอิทธิพลต่อการสื่อสารแบบปากต่อปาก ของโรงพยาบาลเอกชนได้ และในบางครั้งการดำเนินธุรกิจ ของโรงพยาบาลเอกชนไม่สามารถตอบสนองความพึง พอใจของผู้รับบริการได้ดีเท่าที่ควร เพราะขาดบุคลากร ทางการแพทย์ที่มีความสามารถ ขาดการให้บริการ ที่ประทับใจ ให้บริการที่มีความล่าช้า ขาดการพัฒนา คุณภาพอย่างต่อเนื่อง และขาดคุณภาพการให้บริการ สุขภาพในโรงพยาบาลเอกชนที่ดีและเป็นระบบ ทำให้ แต่ละโรงพยาบาลต่างทำสงครามด้านราคา (Price war)

เพื่อต้องการให้เกิดการสื่อสารแบบปากต่อปากของ กลุ่มผู้เคยใช้บริการ ซึ่งเป็นการลงทุนที่สูงจนทำให้ ผู้ประกอบการจำนวนมากประสบกับภาวะขาดทุนในการ ดำเนินธุรกิจ และในที่สุดก็ส่งผลกระทบต่อผู้รับบริการ โรงพยาบาลเอกชน ที่อาจได้รับการบริการสุขภาพ ในคุณภาพต่ำ เพราะโรงพยาบาลเอกชนอาจมีความจำเป็น ต้องลดคุณภาพยาเวชภัณฑ์ ลดอัตรากำลังบุคลากร ทางการแพทย์ เป็นต้น

ดังนั้นผู้วิจัยมีความสนใจที่จะทำการศึกษาเรื่องการ รับรู้คุณภาพการให้บริการและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการ สื่อสารแบบปากต่อปากของโรงพยาบาลเอกชน เพื่อให้ เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาคุณภาพการให้บริการในด้าน ต่างๆ รวมถึงนำผลการศึกษาครั้งนี้ไปประยุกต์ใช้ใน การกำหนดแผนทางการตลาด และการโฆษณา ประชาสัมพันธ์ เพื่อสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขัน กับโรงพยาบาลในต่างประเทศ และรองรับการให้บริการ ชาวต่างประเทศ เพื่อที่จะทำให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลาง ทางการแพทย์ในกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 1. เพื่อศึกษาการรับรู้คุณภาพการให้บริการและ การสื่อสารแบบปากต่อปากตามทัศนะของผู้รับบริการ ที่มีต่อโรงพยาบาลเอกชน
- 2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการสื่อสารแบบ ปากต่อปากของผู้รับบริการที่มีต่อโรงพยาบาลเอกชน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

งานวิจัยเรื่องนี้ เน้นศึกษาถึงการรับรู้คุณภาพการให้ บริการและปัจจัยที่อิทธิพลต่อการสื่อสารแบบปากต่อปาก ของผู้รับบริการที่มีต่อโรงพยาบาลเอกชน ผู้วิจัยคาดว่า จะได้รับประโยชน์ที่สำคัญ ดังนี้

1. ผู้บริหารโรงพยาบาล สามารถนำปัจจัยที่มีอิทธิพล ต่อการสื่อสารแบบปากต่อปากมาเป็นข้อมูลในการพัฒนา คุณภาพการให้บริการในโรงพยาบาลเอกชน และการ วางแผนสนับสนุนระบบบริหารงานด้านคุณภาพการให้

บริการด้านการแพทย์และด้านการต้อนรับของโรงพยาบาล เอกชน

- 2. ผู้รับบริการจะได้รับบริการที่มีคุณภาพมากขึ้น จากการดำเนินงานของธุรกิจโรงพยาบาลเอกชนที่มุ่งเน้น การพัฒนาคุณภาพการให้บริการ ความสัมพันธ์ที่ดีระหว่าง ผู้รับบริการกับโรงพยาบาล ทำให้ผู้รับบริการเข้าถึง การบริการสุขภาพที่ดีขึ้น ขยายฐานการบริการสุขภาพ ให้ครอบคลุมทุกเพศ ทุกวัย ทั้งผู้รับบริการในประเทศ และชาวต่างประเทศ
- 3. ผู้บริหารโรงพยาบาล สามารถนำผลการวิจัย มาเป็นข้อมูลในการพัฒนาคุณภาพการให้บริการ ของโรงพยาบาลเอกชน ที่จะนำไปสู่การสื่อสารแบบ ปากต่อปาก สร้างความได้เปรียบทางการแข่งขันกับ โรงพยาบาลของต่างประเทศ และรองรับการให้บริการ ชาวต่างประเทศ เพื่อที่จะทำให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลาง ทางการแพทย์ในกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
- 4. นักวิจัย นักวิชาการ นักศึกษา สามารถใช้ผล การวิจัยเป็นแหล่งข้อมูลในการศึกษาค้นคว้าและ ประยุกต์ใช้องค์ความรู้ของการรับรู้คุณภาพการให้บริการ ในการศึกษาขยายผลต่อไปในอนาคตเพื่อคุณภาพ สาธารณสุขแก่ผู้บริโภค
- 5. ผู้ที่สนใจทั่วไป สามารถใช้ผลการวิจัยเป็นแหล่ง ข้อมูลในการศึกษาค้นคว้าเพื่อนำไปประยุกต์ใช้กับธุรกิจ บริการสุขภาพอื่นในอนาคตได้ และสามารถเลือกพัฒนา ปัจจัยที่มีอิทธิต่อการสื่อสารแบบปากต่อปากได้อย่าง ถูกต้องและเหมาะสม

ทบทวนวรรณกรรม

โรงพยาบาลเอกชนในประเทศไทย

โรงพยาบาลเซนต์หลุยส์ เป็นโรงพยาบาลเอกชน แห่งแรกในประเทศไทย ก่อตั้งเมื่อ 15 กันยายน พ.ศ. 2441 ในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว โดย ๆพณๆ หลุยส์เวย์ มุขนายกมิสซังโรมันคาทอลิก แห่งกรุงสยาม ต่อมาในปี พ.ศ. 2515 มีจำนวนโรงพยาบาล เอกชนเพิ่มขึ้น 28 แห่ง และเพิ่มขึ้นเป็น 473 แห่ง

ในปี พ.ศ. 2541 (สำนักงานสถิติแห่งชาติ. 2012) จำนวน โรงพยาบาลเอกชนเริ่มลดลงและเหลืออยู่น้อยที่สุดในปี พ.ศ. 2546 ซึ่งเป็นผลจากการบังคับใช้กฎกระทรวง สาธารณสุขรองรับพระราชบัญญัติสถานพยาบาล ปี พ.ศ. 2541 อย่างจริงจังตั้งแต่เดือนมกราคม พ.ศ. 2546 โดยจำแนกสถานพยาบาลภาคเอกชนตามโครงสร้างและ ศักยภาพบริการที่แท้จริง โดยใช้จำนวนเตียงและศักยภาพ ตามมาตรฐานสถานพยาบาลที่สามารถรองรับการบริการ ได้จริง เช่น โรงพยาบาลขนาดเล็กที่ไม่มีผู้ป่วยในต้องแจ้ง ยกเลิกและขออนุญาตเปิดใหม่เป็นคลินิก โรงพยาบาล เอกชนที่มีขนาดเตียงผู้ป่วยต่ำกว่า 30 เตียง เปลี่ยนเป็น สถานพยาบาลเวชกรรม สำหรับจำนวนเตียงผู้ป่วย ในปี พ.ศ. 2512 มีจำนวนเตียงรวม 2,281 เตียง ในปี พ.ศ. 2543 มีจำนวนเตียงรวมเพิ่มขึ้นเป็น 29,361 เตียง ในปี พ.ศ. 2550 มีจำนวนเตียงเพิ่มขึ้นเป็น 36,004 เตียง และในปี พ.ศ. 2555 มีจำนวนเตียงลดลงเหลือ 33.608 เตียง (สำนักงานสถิติแห่งชาติ. 2012) การเติบโตของ โรงพยาบาลเอกชนเป็นไปในทิศทางเดียวกับการเติบโต ทางเศรษฐกิจซึ่งเป็นนโยบายหลักของรัฐบาลในการ พัฒนาประเทศ

แนวคิดเกี่ยวกับการรับรู้

Assael (1998:218) ได้ให้ความหมายของการรับรู้ ว่า เป็นกระบวนการของบุคคลในการเลือก (Select) ประมวล (Organize) และตีความ (Interpret) สิ่งเร้า จนเกิดเป็นภาพของสิ่งนั้น ๆ การรับรู้ของผู้บริโภคแต่ละคน จึงแตกต่างกัน เนื่องจากการรับรู้ขึ้นอยู่กับความต้องการ ค่านิยมความคาดหวังของบุคคลเป็นสิ่งสำคัญ ดังนั้น แม้สถานการณ์ที่มีสิ่งเร้าเหมือนกันผู้บริโภคแต่ละคน จะมีการรับรู้ที่แตกต่างกัน ซึ่งภาพประกอบ 4 แสดง กระบวนการรับรู้มีองค์ประกอบของ Assael, Ho. (1998:218) ประกอบไปด้วยการเลือกรับรู้ (Perceptual Selection) การเลือกประมวลข้อมูล (Perceptual Organization) และการเลือกตีความ (Perceptual Interpretation)

จากแนวคิดดังกล่าวพบว่ากระบวนการที่ทำให้เกิด

การรับรู้นั้น มีความหลายหลากเป็นอย่างมาก แต่ในการ ศึกษาในครั้งนี้ผู้วิจัยได้เชื่อมโยงกระบวนการรับรู้กับ คุณภาพการให้บริการตามแนวคิดเกี่ยวกับการรับรู้ของ Assael (1998:218)

แนวคิดเกี่ยวกับคุณภาพการบริการ

Zeithaml and Bitner (1996) ได้กล่าวไว้ว่า คุณภาพการบริการ หมายถึง สิ่งที่กำหนดความพึงพอใจ หรือไม่พึงพอใจของผู้บริโภค ซึ่งมีปัจจัย 5 ประการที่ เกี่ยวข้องกับระดับของคุณภาพบริการ และใช้เป็นแนวทาง ในการประเมินคุณภาพของบริการดังนี้ 1) ความเชื่อถือ และไว้วางใจได้ (Reliability) หมายถึง ความสามารถ ในการปฏิบัติได้อย่างอิสระในการให้บริการที่องค์การ สัญญาต่อผู้รับบริการถึงความเชื่อถือได้ในบริการ มีความ ถูกต้อง และมีความแน่นอนในการให้บริการทุกครั้ง นั่นหมายความว่า ผู้รับบริการจะได้รับการสนองตอบ ความพึงพอใจในทุกครั้งที่ใช้บริการ 2) การตอบสนอง ต่อผู้รับบริการ (Responsiveness) หมายถึง บุคลากร ผู้ให้บริการมีความเต็มใจในการให้การช่วยเหลือและพร้อม ที่จะให้บริการแก่ผู้รับบริการในทุกเรื่อง 3) การรับรอง ความเชื่อมั่น การรับประกัน (Assurance) หมายถึง ความรู้ความเชี่ยวชาญ ความสุภาพอ่อนน้อม มีมารยาท อันงามในการให้บริการของบุคลากรและความสามารถ ของบุคลากรในการให้บริการที่สร้างความเชื่อถือศรัทธา และความเชื่อมั่นแก่ผู้รับบริการ 4) การเอาใจใส่ผู้รับ บริการ (Empathy) หมายถึง ความพยายามของผู้ให้ บริการในการเข้าใจถึงความต้องการของผู้รับบริการ และจัดการให้บริการที่เหมาะสมเฉพาะบุคคลด้วย พฤติกรรมที่เอื้ออาทรห่วงใย และเข้าใจความรู้สึกความ ต้องการของผู้รับบริการเป็นอย่างดี 5) การสามารถ จับต้องได้ (Tangibles) หมายถึง ลักษณะที่ปรากฏให้ เห็นได้อย่างชัดเจนทางกายภาพ ของสถานที่สิ่งอำนวย ความสะดวกต่างๆ อุปกรณ์เครื่องมือ บุคลากร และ อุปกรณ์ในการสื่อสาร เช่น การจัดสถานที่และตกแต่ง ให้สวยงาม การตกแต่งห้องตรวจให้เหมาะสมสอดคล้อง กับกลุ่มเป้าหมาย เสื้อผ้า เครื่องแบบของผู้ให้บริการ

ที่สวยงามเหมาะสมกับลักษณะงานและสร้างความพอใจ ให้กับผู้รับบริการ หรือการตกแต่งอุปกรณ์เครื่องมือ ในการตรวจผู้ป่วยเด็กให้ดูเหมือนของเล่นเพื่อลดความ น่ากลัวลง รวมถึงความพร้อมของอุปกรณ์เครื่องมือที่ ช่วยในการอำนวยความสะดวกต่างๆ ในระหว่างรอคอย เป็นต้น

ในการศึกษาการรับรู้คุณภาพการให้บริการนั้น สามารถประยุกต์ใช้แนวคิดของ Zeithaml and Bitner (1996) ซึ่งเสนอปัจจัยสำคัญที่ทำให้เกิดการรับรู้คุณภาพ การบริการ ด้วยโมเดลที่เรียกว่า SERVQUAL อันได้แก่ ความเชื่อถือไว้วางใจได้ การตอบสนองต่อผู้รับบริการ การรับรองความเชื่อมั่นแก่ผู้รับบริการ การเอาใจใส่ผู้รับ บริการ และการสามารถจับต้องได้ ซึ่งในการศึกษาการ รับรู้คุณภาพในครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงยึดแนวคิดของ Zeithaml and Bitner ในการพิจารณาเลือกตัวแปรสาเหตุของการ ศึกษาในครั้งนี้

แนวคิดการสื่อสารแบบปากต่อปาก

การสื่อสารการตลาดแบบปากต่อปาก หรือ Word of Mouth หรือ Buzz Communication เป็นรูปแบบ บอกต่อข่าวสารข้อมูลต่างๆ ที่ไม่เป็นทางการ เกิดจาก การใช้สินค้าหรือบริการแล้วเกิดความรู้สึกพอใจหรือไม่ พอใจก็ได้ แล้วถูกบอกจากบุคคลหนึ่งไปยังอีกบุคคลหนึ่ง ยากที่จะมองเห็น เป็นวิธีที่ถูกนำมาใช้กันมากขึ้นและมี แนวโน้มจะได้รับความนิยมสูงขึ้นในอนาคตด้วย

เอ็มมานูเอล โรเซน (2545:9) กล่าวว่า Buzz คือ เรื่องราวทั้งหมดที่เป็นคำพูดปากต่อปากที่เกี่ยวข้องกับ ตราสินค้า (Brand) ซึ่งเป็นการรวบรวมการติดต่อสื่อสาร ระหว่างคนๆ หนึ่งกับอีกคนหนึ่ง (Person-to-Person Communication) ซึ่งเป็นการพูดที่เจาะจงลงไปถึงสินค้า การบริการ หรือบริษัทหนึ่งๆ ไม่ว่าจะเป็นในช่วงเวลาใด ก็ตาม การสื่อสารแบบปากต่อปาก ก็ทำได้หลายวิธีไม่ใช่ การบอกต่อด้วยปากต่อปากอย่างเดียว อาจจะใช้ E-mail, SMS หรือเครือข่ายอินเทอร์เน็ตก็ได้ และบางครั้งก็มีความ ลึกซึ้ง มีอิทธิพลมากกว่าการใช้สื่อโฆษณาประชาสัมพันธ์ บางสื่อในบางสถานการณ์ เพราะการสื่อสารดังกล่าว

ผู้ส่งสารจะถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกที่มีออกไปด้วย
และผู้รับบริการที่ได้รับรู้คุณภาพจึงมีความเต็มใจที่จะ
สื่อสารและบอกต่อการบริการที่มีคุณภาพให้กับผู้อื่น
จึงเป็นสาเหตุให้ผู้วิจัยนำมาเป็นปัจจัยสำคัญในกรอบ
แนวคิดได้อย่างเหมาะสม

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

Panjakajornsak (2008) ทำการวิจัยเรื่อง "A Comprehensive Model of Service Loyalty in The Context of Thai Private Hospitals" งานวิจัยนี้ มีวัตถุประสงค์ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพ การบริการ (Service quality) คุณค่าการบริการ (Service value) ความพึงพอใจของผู้รับบริการ (Patient satisfaction) และความจงรักภักดีต่อการใช้บริการของ ผู้รับบริการ (Service loyalty) ซึ่งวัดจากพฤติกรรม การตั้งใจซื้อของผู้รับบริการ (Behavioral intention) ได้แก่ การใช้บริการซ้ำ (Repurchase intentions) การแนะน้ำบอกต่อทางบวก (Positive word of mouth) ทัศนคติเชิงบวก (Positive attitude) การใช้บริการที่ เกี่ยวข้อง (Cross-buying intention) การยินดีจ่ายค่า บริการในระดับ Premium price โดยศึกษาในโรงพยาบาล เอกชน 5 แห่ง ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่ง ประเทศไทย โดยการวิจัยเชิงปริมาณ ใช้แบบสอบถาม จากกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม กลุ่มที่ 1 นักศึกษาปริญญาตรี ในเขต กรุงเทพฯ จำนวน 102 ตัวอย่าง และเก็บข้อมูล จากผู้ป่วยในโรงพยาบาลเอกชน 5 แห่งจำนวน 380 ตัวอย่าง และ วิจัยเชิงคุณภาพใช้แบบ Focus Group จากกลุ่มนักศึกษาปริญญาตรี เพื่อให้ได้ข้อมูลมาจัดทำ แบบสอบถามและใช้แบบวัดคุณภาพการบริการ ตามแบบ SERVPERF Liker scale 7 ระดับ การวิเคราะห์กลุ่ม ตัวแปรใช้วิธีการวิเคราะห์ปัจจัย (Factor analysis) จากคุณภาพบริการ 13 ปัจจัยวิเคราะห์เหลือ 4 ปัจจัย และหาอิทธิพลของตัวแปรการวิเคราะห์สหสัมพันธ์ แบบสองตัวแปรและใช้โปรแกรม LISRFI ในการวิเคราะห์ Structural Equation Modeling ผลการวิจัยพบว่า

คุณภาพการบริการ (Service quality) และคุณค่าการ บริการ (Service value) มีความสัมพันธ์ในระดับมาก เท่ากับ 0.93 กับความจงรักภักดีต่อการใช้บริการของ ผู้รับบริการ (Service loyalty) ของโรงพยาบาลคุณภาพ การบริการ (Service quality) และความพึงพอใจของ ผู้รับบริการ (Patient satisfaction) มีความสัมพันธ์ ในระดับมาก 0.92 กับความจงรักภักดีต่อการใช้บริการ ของผู้รับบริการ (Service loyalty) โรงพยาบาล คุณภาพ การบริการ (Service quality) มีความสัมพันธ์โดยตรง ในระดับความสัมพันธ์ 0.40 กับความจงรักภักดีต่อการใช้ บริการของผู้รับบริการ (Service loyalty) โรงพยาบาล เคกชน

กรอบแนวคิด

ทั่วแปรอิสระ การรับรู้คุณภาพ ด้านบริการทางการแพทย์ 1. การบริการของพยาบาล 3. การบริการวินิจฉัยโรค การรับรู้คุณภาพ ด้านบริการต้อนรับของโรงพยาบาล 1. พนักงานต้อนรับ 2. การเข้าพักในโรงพยาบาลเอกชน 3. การบริการด้านอาหาร 4. การดูแลห้องพักผู้ป่วย 5. การบริการชำระเงิน

วิธีการวิจัย

ประชากรที่ใช้ศึกษา คือ ผู้รับบริการที่นอนพัก รักษาตัวในโรงพยาบาลเอกชนที่จดทะเบียน ในตลาด หลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้รับบริการที่ นอนพักรักษาตัวในโรงพยาบาลเอกชนที่จดทะเบียน ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในระยะ 3 เดือน ที่ผ่านมา โดยการกำหนดตัวอย่างจากกลุ่มตัวอย่าง แบบไม่ทราบประชากรของ W.G. Cochran (จิราภรณ์ กมลวาทิน, 2556) จำนวน 384 ตัวอย่าง แต่เพื่อความ แม่นยำของข้อมูลในการเก็บตัวอย่าง ผู้วิจัยจึงเก็บตัวอย่าง จำนวน 400 ตัวอย่าง การเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ ใช้การสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multistage Random Sampling) โดยผู้วิจัยทำการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ด้วยวิธีการจับฉลากโดยการสุ่ม โรงพยาบาลเอกชนที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่ง ประเทศไทยทั้งหมดจำนวน 16 แห่ง (ตลาดหลักทรัพย์ แห่งประเทศไทย, 2556) และทำการสุ่มแบบจับฉลาก

มาจำนวน 4 แห่ง คือ โรงพยาบาล กรุงธน (KDH) โรงพยาบาลรามคำแหง (RAM) โรงพยาบาลสมิตเวช (SVH) และโรงพยาบาลวิภาวดี (VIBHA) โดยผู้วิจัย ทำการแจกแบบสอบถามจำนวนแห่งละ 100 ชุด ซึ่งเป็นการแบ่งตามโควตา (Quota) และเก็บข้อมูลกับ

กลุ่มตัวอย่างในแต่ละแห่งด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบ ตามสะดวก (Convenience Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม โดย แบ่งออกเป็น 3 ส่วน ได้ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาจำนวน 9 ตัวแปร ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรอิสระ	ตัวแปรตาม
การรับรู้คุณภาพด้านการบริการของแพทย์ (X_1) , การรับรู้คุณภาพด้านการบริการ	การสื่อสารแบบปากต่อปาก (Y_1)
ของพยาบาล (X_2) , การรับรู้คุณภาพด้านการวินิจฉัย (X_3) , การรับรู้คุณภาพ	
ด้านพนักงานต้อนรับ (X_4) , การรับรู้คุณภาพด้านการเข้าพักในโรงพยาบาล	
เอกชน (X_5), การรับรู้คุณภาพด้านอาหาร (X_6), การรับรู้คุณภาพด้านการดูแล	
ห้องพักผู้ป่วย (X_7) การรับรู้คุณภาพด้านการชำระเงิน (X_8)	

การวิเคราะห์ข้อมูล

ใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) สถิติที่ใช้หาคุณภาพของแบบสอบถามใช้วิธี สัมประสิทธิ์แอลฟ่า (α - Coefficient) ของครอนบัค (Cronbach) ผลการทดสอบความเชื่อมั่น α = 0.908 สถิติอ้างอิงใช้หาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยใช้การ

วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) ซึ่งกำหนดระดับความเชื่อมั่นที่มีค่านัยสำคัญที่น้อยกว่า 0.05 และการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการสื่อสาร แบบปากต่อปากของผู้รับบริการที่มีต่อโรงพยาบาล เอกชน ทดสอบโดยการวิเคราะห์ถดถอยเชิงเส้นแบบพหุ (Multiple Regression Analysis: MRA) ด้วยวิธี Stepwise

ผลการวิจัย การวิเคราะห์ข้อมูลการรับรู้คุณภาพการให้บริการของโรงพยาบาลเอกชน

ตารางที่ 3 แสดงผลการวิเคราะห์การรับรู้คุณภาพการให้บริการของโรงพยาบาลเอกชน

	ระดับการรับรู้							
	5	4	3	2	1			
การรับรู้คุณภาพการให้บริการ	มาก	มาก	ปาน	น้อย	น้อย	Mean	S.D.	ระดับ
	ที่สุด		กลาง		ที่สุด			
ด้านบริการทางการแพทย์						3.76	.609	มาก
การบริการของแพทย์	40	250	110	0	0	3.83	.588	มาก
การบริการของพยาบาล	0	230	150	20	0	3.53	.592	มาก
การบริการวินิจฉัยโรค	70	230	100	0	0	3.93	.648	มาก
ด้านบริการต้อนรับของโรงพยาบาลเอกชน						3.91	.630	มาก
พนักงานต้อนรับ	120	230	50	0	0	4.18	.629	มาก
การเข้าพักในโรงพยาบาลเอกชน	40	280	70	10	0	3.88	.600	มาก
การบริการด้านอาหาร	20	190	190	0	0	3.58	.588	มาก
การดูแลห้องพักผู้ป่วย	140	190	70	0	0	4.18	.704	มาก
การบริการชำระเงิน	30	240	120	10	0	3.73	.633	มาก

จากตารางที่ 3 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้คุณภาพ การให้บริการด้านบริการทางการแพทย์โดยรวมอยู่ใน ระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.76 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีการรับรู้เกี่ยวกับปัจจัยการรับรู้คุณภาพการให้บริการ อยู่ในระดับมากทุกด้าน ได้แก่ การบริการของแพทย์ มีค่าเฉลี่ย 3.83 การบริการของพยาบาล มีค่าเฉลี่ย 3.53 และการบริการวินิจฉัยโรค มีค่าเฉลี่ย 3.93 ตามลำดับ และการรับรู้คุณภาพการให้บริการด้านการต้อนรับของ

โรงพยาบาลเอกชนโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.91 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีการรับรู้คุณภาพ ด้านบริการต้อนรับของโรงพยาบาลเอกชน อยู่ในระดับมาก ทุกด้าน ได้แก่ บริการของพนักงานต้อนรับ มีค่าเฉลี่ย 4.18 การเข้าพักในโรงพยาบาลเอกชน มีค่าเฉลี่ย 3.88 การบริการด้านอาหาร มีค่าเฉลี่ย 3.58 การดูแลห้องพัก ผู้ป่วย มีค่าเฉลี่ย 4.18 และบริการชำระเงิน มีค่าเฉลี่ย 3.73

ตารางที่ 4 ผลสรุปการรับรู้คุณภาพการให้บริการของโรงพยาบาลเอกชน

คุณภาพการให้บริการ	Mean	S.D.	ระดับ
ด้านบริการทางการแพทย์	3.76	.609	มาก
ด้านบริการต้อนรับของโรงพยาบาลเอกชน	3.91	.630	มาก

จากตารางที่ 4 พบว่า การรับรู้คุณภาพการให้บริการ ของโรงพยาบาลเอกชนโดยรวม มีการรับรู้คุณภาพการให้ บริการอยู่ในระดับมากทั้งหมดทุกด้าน โดยมีระดับ การรับรู้คุณภาพการให้บริการทางการแพทย์อยู่ในระดับ มากที่สุดเกี่ยวกับเรื่องการบริการวินิจฉัยโรค (ตารางที่ 3) สำหรับการรับรู้คุณภาพด้านบริการต้อนรับของโรงพยาบาล เอกชนในระดับมากที่สุดเกี่ยวกับเรื่องบริการของพนักงาน ต้อนรับ และการดูแลห้องพักผู้ป่วย (ตารางที่ 3)

การวิเคราะห์ข้อมูลด้านการสื่อสารแบบปากต่อปาก

ตารางที่ 5 แสดงผลการวิเคราะห์การสื่อสารแบบปากต่อปาก

	ระดับความคิดเห็น							
	5	4	3	2	1			
ปัจจัยด้านการสื่อสารแบบปากต่อปาก	มาก	มาก	ปาน	น้อย	น้อย	Mean	S.D.	ระดับ
	ที่สุด		กลาง		ที่สุด			
ด้านการสื่อสารแบบปากต่อปาก						3.57	.627	มาก
ท่านจะบอกต่อให้บุคคลอื่นที่ท่านไม่รู้จักมาใช้	40	170	180	10	0	3.60	.701	มาก
บริการในโรงพยาบาลเอกชนแห่งนี้								
ท่านคิดว่าจะบอกต่อให้ญาติ คนในครอบครัว	36	202	160	2	0	3.54	.624	มาก
และเพื่อนที่ท่านรู้จักมาใช้บริการที่โรงพยาบาล								
เอกชนแห่งนี้								

จากตารางที่ 5 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็น เกี่ยวกับปัจจัยด้านการสื่อสารปากต่อปาก โดยรวม อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.57 ผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากทุกด้าน ได้แก่ ท่านจะบอกต่อให้บุคคลอื่นที่ท่านไม่รู้จักมาใช้บริการ ในโรงพยาบาลเอกชนแห่งนี้ มีค่าเฉลี่ย 3.60 รองลงมา คือ ท่านเต็มใจที่จะบอกต่อให้ ญาติ คนในครอบครัว และเพื่อน มารับบริการที่โรงพยาบาลเอกชนแห่งนี้ มีค่า เฉลี่ย 3.54 ตามลำดับ

การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการสื่อสารแบบปากต่อปากของผู้รับบริการที่มีต่อโรงพยาบาลเอกชน

ตารางที่ 6 ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยและสถิติทดสอบการถดถอยเชิงเส้นแบบพหุ (Multiple Regression Analysis: MRA) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการสื่อสารแบบปากต่อปากของผู้รับบริการที่มีต่อโรงพยาบาลเอกชน

ตัวแปร	b	S.E.B	Beta	t	p-value
พนักงานต้อนรับ	.308	.172	.302	6.850	.000
การบริการชำระเงิน	.231	.041	.228	5.656	.000
การดูแลห้องพักผู้ป่วย	.169	.035	.185	4.831	.000
การบริการของแพทย์	.144	.039	.132	3.723	.000
การเข้าพักในโรงพยาบาลเอกชน	.144	.044	.135	3.256	.000
การบริการด้านอาหาร	.108	.035	.099	3.076	.000

R Square (R^2) = .658 Adjust R Square (AR^2) = .653 Std. Error of the Estimate (S.E.) = .378 F = 126.231 Sig. = .000

จากตารางที่ 6 พบว่า พนักงานต้อนรับ การบริการ ชำระเงิน การดูแลห้องพักผู้ป่วย การบริการของแพทย์ การเข้าพักในโรงพยาบาลเอกชน และการบริการด้าน อาหารมีอิทธิพลต่อการสื่อสารแบบปากต่อปาก ร้อยละ 65.8 (R² = 0.658) และสามารถสร้างสมการถดถอย เชิงเส้นแบบพหุ ดังนี้

การสื่อสารแบบปากต่อปาก = .308 พนักงาน ต้อนรับ + .231 การบริการชำระเงิน + .169 การดูแล ห้องพักผู้ป่วย + .144 การบริการของแพทย์ + .144 การเข้าพักในโรงพยาบาลเอกชน + .108 การบริการ ด้านอาหาร

สรุปและอภิปรายผล

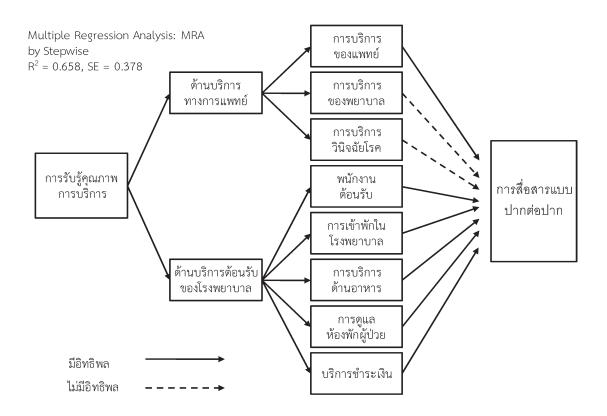
1. ปัจจัยการรับรู้คุณภาพการให้บริการอยู่ในระดับ มากทุกด้าน โดยการรับรู้คุณภาพด้านการต้อนรับของ โรงพยาบาลเอกชนอยู่ในลำดับที่สูงที่สุด ($\bar{x}=3.91$) รองลงมา คือ การรับรู้คุณภาพด้านบริการทางการแพทย์ ($\bar{x}=3.76$) ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Panjakajornsak (2008) เรื่อง A Comprehensive Model of Service Loyalty in The Context of

Thai Private Hospitals พบว่า คุณภาพการบริการใน โรงพยาบาลเอกชนมีความสัมพันธ์กับความจงรักภักดี อยู่ในระดับมาก เพราะผู้รับบริการในโรงพยาบาลเอกชน ส่วนใหญ่จะให้ความสำคัญในด้านการต้อนรับของ โรงพยาบาลเอกชนมากกว่าด้านบริการทางการแพทย์ เนื่องจากโรงพยาบาลเอกชนทุกแห่งมีการกำหนดคุณภาพ มาตรฐานทางการแพทย์ในการรักษาผู้ป่วยตามคุณภาพ มาตรฐานเดียวกันทั่วประเทศ (แพทยสภา, 2556) ดังนั้นการรับรู้คุณภาพด้านการต้อนรับของโรงพยาบาล เอกชนจึงเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้เกิดการการสื่อสาร แบบปากต่อปาก เพราะถ้าผู้รับบริการรับรู้คุณภาพการให้ บริการที่ดีเยี่ยมแล้ว ย่อมส่งผลให้ผู้รับบริการเกิดการ บอกต่อผู้อื่นในคุณภาพการบริการที่ได้รับ

2. ผลการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการสื่อสาร แบบปากต่อปากของผู้รับบริการที่มีต่อโรงพยาบาลเอกชน พบว่า ปัจจัยการรับรู้การให้บริการของพนักงานต้อนรับ อยู่ในลำดับสูงที่สุด รองลงมาคือปัจจัยการบริการชำระเงิน การดูแลห้องพักผู้ป่วย การบริการของแพทย์ การเข้าพัก ในโรงพยาบาลเอกชน การบริการด้านอาหาร ตามลำดับ เพราะการที่ได้รับคำแนะนำในทางบวกและการดูแล

เอาใจใส่จากพนักงานต้อนรับที่ดี มีผลทำให้ผู้รับบริการ เกิดการรับรู้คุณภาพการให้บริการและยินดีจ่ายค่าบริการ ในระดับ Premium price Panjakajornsak (2008) ใช้สมการถดถอยแบบ Stepwise อธิบายความสัมพันธ์ ของการรับรู้คุณภาพการให้บริการกับการสื่อสาร แบบปากต่อปากได้ร้อยละ 65.8 และค่าประมาณของ ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน เท่ากับ 0.378 (ภาพที่ 1) ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของเอ็มมานูเอล โรเซน (2545:9) ที่กล่าวว่าผู้รับบริการที่ได้รับรู้คุณภาพ มีความเต็มใจที่จะ สื่อสารและบอกต่อการบริการที่มีคุณภาพให้กับผู้อื่น

ดังนั้นผู้บริหารโรงพยาบาลเอกชนจึงควรให้ความสำคัญ กับคุณภาพของพนักงานต้อนรับ เพื่อให้ผู้รับบริการมั่นใจ ว่าผู้ที่มาให้บริการนั้นผ่านการอบรมและมีความชำนาญ เพียงพอในการติดต่อสื่อสารเพื่อแนะนำรายละเอียดต่างๆ ของโรงพยาบาลเอกชน นอกจากนี้ พนักงานต้อนรับควร ให้บริการด้วยความสุภาพและยิ้มแย้มแจ่มใสอยู่เสมอ เพื่อให้ผู้รับบริการเกิดความประทับใจ ซึ่งจะทำให้เกิดการ บอกต่อกับผู้อื่นที่ทำให้ผู้อื่นได้ทราบถึงคุณภาพการให้ บริการและชักชวนกันมาใช้บริการที่โรงพยาบาลเอกชน เพิ่มมากขึ้น

ภาพที่ 1 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการสื่อสารแบบปากต่อปากของผู้รับบริการที่มีต่อโรงพยาบาลเอกชน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

- 1.1 ผู้บริหารโรงพยาบาลควรกำหนดนโยบาย สำหรับการพัฒนาคุณภาพที่สะท้อนถึงความเป็น โรงพยาบาลที่ได้มาตรฐาน โดยมีเป้าหมายที่ชัดเจน และ ส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพด้วยการวางแผนเชิงกลยุทธ์ ที่สามารถวัดได้ด้วยผลงาน และการจัดสรรทรัพยากร ทางการแพทย์ได้อย่างเหมาะสมเพื่อใช้ในการพัฒนาคุณภาพการให้บริการอย่างมีทิศทางต่อไป
- 1.2 กำหนดมาตรการกระตุ้นการพัฒนาคุณภาพ ในโรงพยาบาลเอกชนให้เป็นรูปธรรมมากขึ้น โดยชี้นำ ให้มีการสร้างกิจกรรม โดยเฉพาะปัจจัยด้านการต้อนรับ ของโรงพยาบาลเอกชน ได้แก่ คุณภาพพนักงานต้อนรับ คุณภาพด้านการบริการในการชำระเงิน คุณภาพด้าน การดูแลห้องพักผู้ป่วย การเข้าพักในโรงพยาบาลเอกชน และคุณภาพการบริการด้านอาหารผู้ป่วย ที่ควรจัดทำ แผนการพัฒนาคุณภาพอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง เพราะเป็นปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อการสื่อสารแบบ

ปากต่อปากในโรงพยาบาลเอกชน

1.3 ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์สร้างแนวทาง ด้านการพัฒนาคุณภาพการให้บริการที่มีความแตกต่าง จากการฝึกอบรมตามปกติ เพื่อสร้างความเป็นองค์การ แห่งการเรียนรู้ ที่เป็นแบบอย่างมาตรฐานที่มีความเป็นเลิศ โดยใช้นโยบายการเรียนรู้เพื่อพัฒนาคุณภาพการให้บริการ ในเชิงการแข่งขันระหว่างหน่วยงาน และมีการส่งเสริม วัฒนธรรมการเรียนรู้ในองค์กรให้เกิดขึ้นต่อเนื่องสม่ำเสมอ

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

- 2.1 ควรมีการศึกษาและพัฒนารูปแบบคุณภาพ การให้บริการในปัจจัยอื่นๆ เพิ่มเติม
- 2.2 ควรมีการศึกษาและพัฒนารูปแบบคุณภาพ การให้บริการของโรงพยาบาลรัฐบาลและโรงพยาบาล เอกชนอื่นๆ เพิ่มเติม
- 2.3 ควรมีการศึกษากลยุทธ์ทางการตลาด เพื่อ จะได้ทราบถึงจุดอ่อนและจุดแข็ง และจะได้นำข้อมูล จากการศึกษาดังกล่าวมาปรับปรุงแก้ไขจุดอ่อนและเสริม จุดแข็งของโรงพยาบาลเอกชนต่อไป

บรรณานุกรม

จิราภรณ์ กมลวาทิน. (2556). การรับรู้โฆษณาในอินเทอร์เน็ตต่อการตัดสินใจซื้อสินค้าอุปโภคบริโภค ในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล. ปริญญานิพนธ์บริหารมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. (2556) *ข้อมูลรายบริษัท/หลักทรัพย์*. สืบค้นเมื่อ 3 มิถุนายน 2556, จาก http:// www.set.or.th/set/companyprofile.do?symbol=VIBHA&language=th&country=TH

แพทยสภา. (2556). มาตรฐานการบริการทางการแพทย์. สืบค้นเมื่อ 3 มิถุนายน 2556 จาก http://www.tmc. or.th/ ศูนย์ข้อมูลความรู้ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน. (2556). *Integrated Healthcare Holdings Sdn Bhd (IHH)*. สืบค้นเมื่อ 3 มิถุนายน 2556, จาก http://www.thai-aec.com

สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2556). *ร้อยละของโรงพยาบาลและสถานพยาบาลเอกชน ที่มีผู้ป่วยนอกชาวต่างประเทศ* เข้ารับการรักษา จำแนกตามกลุ่มโรค ปี พ.ศ. 2555. สืบค้นเมื่อ 3 มิถุนายน 2556, จาก http://service. nso.go.th/nso/nso center/project/search/result_by_department-th.jsp

เอ็มมานูเอล โรเซน. (2546). *กลยุทธ์การตลาดปากต่อปาก.* แปลโดย ป.ฉัชยา. กรุงเทพฯ: เอ.อาร์. บิชิเนส เพรส.

Assale, Henry. (1998). *Consumer behavior and marketing action*. 6th ed. Cincinnati, Ohio: South-Western College Publishing.

- Parasuraman, A., Zeithaml, V.A. & Berry. (1991). Refinement and Reassessment of the SERVQUAL Scale, *Journal of Retailing*, *67*, *4*, *Winter*, pp.420-450.
- Vinai Panjakajornsak. (2008). A Comprehesive Model Service Loyalty in The Context of Thai Private Hospitals. PhD. Thesis, Eastern Asia University, Thailand
- Zeithaml, V.A., and Bitner M.J. (2000), *Service Marketing: Integrating Customer Focus Across Firms*, USA: McGraw Hill.

Rungroje Songsraboon received his Master of Business Administration major in Marketing from Siam University. With outstanding educational record, He also received a scholarship and outstanding student of the university. He is studying Doctor of Business Administration major in Marketing at Siam University. He is currently worked as a full-time senior staff at American University Alumni Language Center.